

da han saa at sige heelt igjennem rettede sin Tale til hvad jeg havde ytret. Han begyndte med at bemærke, at hvad jeg havde ytret om, at af de lavest Stillede af dem, der kunde erholde Valgret efter den nuværende Censur, vilde mange ikke uleilige sig med at blive optagne, uagtet jeg dog havde sagt, at denne Valgret var et Privilegium, og at det viste, at det var noget Lustigt, jeg havde sagt. Jeg tilstaaer, at jeg ikke erindrer nogenstunde at have hørt et mere lustigt Foredrag i det Hele taget fra den ærede Rigsdagsmand end den Dag, men jeg skal dog overbevise ham om, at hvad jeg sagde, var ikke ganske lustigt. Hvorledes kom jeg til at fremsøre denne Ytring? Derved, at den høitæredede Premierminister havde gjort gjældende, at man vilde komme temmelig dybt ned ved denne Valgretscensur, og havde anført dette som Forsvar imod dem, der meente, at den simplere Mand ikke vilde blive repræsenteret. Dertil siger jeg: de Mand, der komme saa langt ned, og som kunne anses for at repræsentere de simplere Classer, det vil sige, kunne ifølge deres Livsstilling anses for at dele Interesse med dem, de Mand ville — det var min Betragtningssaa — blive saa faa, at de i Forhold til det hele Antal ikke ville kunne udrette Noget. De skulle f. Ex. i Sjællands Stift, for at kunne sætte eet Valg igjennem, udgjøre $\frac{1}{7}$ af det hele Antal; det vilde de umuligt kunne blive, og, naar de ikke kunne blive $\frac{1}{7}$, kan det ikke nytte, hvormange der forøvrigt er. Det var det, jeg gjorde opmærksom paa, at det, der ingen Værdi har for den Vedkommende, det gjør han sig ikke Umage for at faae. Efter nu at have forklaret dette, saa vil den ærede Rigsdagsmand, selv om han ikke vil erkjende min Slutnings Rigtighed — thi det er en anden Sag —, dog maaskee indrømme, at det, jeg udtalte, ikke var saa ganske lustigt. Den ærede Rigsdagsmand talte ogsaa Noget om disse 200 Rdlr. Skatteyndende og 1200 Rdlr. Mand. Han lagde overmaade megen Vægt paa disse „1200-Dalers-Mand“ og gjentog det flere Gange; men, — hvad der oftere er gjort opmærksom paa siden, — det er det, at det ikke er 1200-Dalers-Mændene alene, der skulle vælges, det er fra dem af opad til de Allerhøieste, og det maa den ærede Rigsdags-

mand jo vel lægge Mærke til, at, naar man i sin Betragtning af Sagen ene holder sig til dem, der have 1200 Rdlr., saa kommer man til en anden Opfattelse end ved at betragte Sagen saaledes, som den forholder sig.

Den ærede Rigsdagsmand vilde dernæst gjøre gjældende til Forsvar for de directe Valg, at man ved Delegationervalg vilde faae Mand, der deelte sig og stode saa stridende imod hinanden, at dette ikke vilde kunne gaae, naar ikke disse directe Valg bødede derpaa. Han gjorde gjældende, at ethvert af disse Delegationervalg vilde gaae til sin Side, saa at det Hele ikke kunde gaae. Han gjorde gjældende, at der vilde være en stadig Nationaltets-Strid imellem dem, der paa den Maade kom tilstede. Jeg troer nu for det Første, at denne Strid vil være der ligesaa fuldt fra dem, der udgaae fra de directe Valg, som fra dem, der komme ved Delegationervalg, og især troer jeg, at den vil udgaae fra de directe Valg, naar der er en saadan Valgretscensur som den, der her er fastsat, ligesom der ogsaa ofte nok er gjort opmærksom paa, at, naar man vilde gaae dybere ned, kunde man være langt mere forvisset om, at man vilde faae Folk, der ikke stode saa skarpt imod hinanden. Men jeg skal gjøre opmærksom paa, at den ærede Rigsdagsmand har ikke længe haft denne Mening. Det er ikke et Aar siden, at den ærede Rigsdagsmand havde ganske den modsatte Mening. Der blev dengang af en anden Rigsdagsmand, ham, der sidder ved Siden af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds, (Ploug), anført det Samme, som nu er blevet anført af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad); men da fik denne Ordet og sagde, at Statsrepræsentationen vilde ikke falde paa at repræsentere Høsten og en Deel af Slesvig paa den ene Side, og de øvrige Dele af Landet paa den anden Side, det vilde ikke være Tilfældet; Bevist derved vilde han finde i Bessæffenheden af de Gjenstande, som Forsamlingen fik med at gjøre, og han nævnte som Exempel Soldlove, og da, sagde han, vilde det blive en ganske anden Deling end i Lyds og Danst; den vilde da dele sig i Beskæffelsesfolk og Frihandelsfolk, det vilde være